

Има пресвѣтѣа Богородици прогонѣ діаволи.

Оу єдно селò колоніискомѣ вѣне зовòмомѣ, имало єдинѣз пòпѣз именемѣ пѣтрѣз, челоуѣкѣз зòлѣз и грѣшенѣз, и за многѣ злѣи рѣботѣ ѡѣѣсиле го предѣ дòмѣз нѣговѣз. Ималѣз єдна кѣрва, именемѣ Яглаіда, она паднала вѣ голѣмѣз стрѣхѣз и трѣпетѣз, кога ѡѣѣсили люкòбникѣтѣз и, и ѡстѣвила мѣрѣз, и ѡтѣшла оу монастырь, и станала калѣгерѣца, послѣ по нѣколкѣ днѣи станала на прòзореца, и видѣла при єдинѣз клѣдѣнецѣз на полѣ что єдинѣз діаволѣз, като нѣкое момчѣ, и скочѣлѣ кадѣ прòзореца да а хѣбанѣ, а она се оуплѣшила, паднала назадѣз и оудѣрила си глава та оу зѣдо (дѣвѣра, стѣна та): собрѣлисе сестрѣи те и а вдигнали като оумрѣла, и а тѣрили на постѣла! и малѣ ѡздрѣла. пакѣ дошѣлѣз діаволѣз и рѣче и: люкѣзна моѣ мѣла Яглаідо! що самѣ ти направѣлѣз та си ме ѡстѣвила: ахѣз самѣ ти донòсилѣз сѣ, що си поѣскала, а чѣи ме нещѣешѣз: вѣрнисе оуко вѣз мѣрѣз, и ще тѣи дадѣмѣз мѣжѣз кога тѣз, и сѣ що искашѣз да имашѣз, не сѣдѣи тѣка кѣзѣмнице, да оумрешѣз кѣзѣз врѣме, защо се пòстишѣз и се мѣчишѣз; она мѣ рѣкла: да загѣнешѣз ѡ тѣка діаволѣ, тѣи нещѣешѣз нѣкое добрò бòжіє: ахѣз ѡ сега не правѣмѣз това, що тѣи и скашѣз, но ще да плачемѣз за пѣрвѣи моѣ грѣхòве, ахѣз тѣбе самѣ слѣшѣла като кѣзѣмна: и загѣналѣз діаволѣз на малѣ врѣме, и пакѣ дошѣлѣз, не а ѡстѣва на рахѣтѣз, а калѣгерѣцы те и рѣкле: да си има вѣз келліа та свѣтѣна вода, и кога дòйде діаволо да го посѣпѣе сѣз ѡсвѣщенѣна вода, и да се прекрѣсти, и така направѣла, и тòа часѣз се загѣвилѣз діаволѣз. Пакѣ се вѣрналѣз, тогѣва єдна ѡ сестрѣи те навѣчена доврѣ, и а оучѣла кога ѡпѣзи діавола, да при-